

רע"פ 5356/20 - יאסר טחאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5356/20 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יאסר טחאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי המחוזי בירושלים ב-עפ"ת 22330-03-20 מיום 15.7.2020 שניתן על ידי כב' השופט מ' כדורי; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אברהם ג'אן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי בירושלים (השופט מ' כדורי) בעפ"ת 22330-03-20 מיום 15.7.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית המשפט השלום לתעבורה בירושלים (השופטת ש' זוכוביץ-אורי) בת"ד 7980-08-19 מיום 4.2.2020, שלא לבטל פסק דין שניתן נגד המבקש בהיעדרו.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של נהיגה בחוסר זהירות לפי תקנה 21ג לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות); אי שמירה על רווח לפי תקנה 49 לתקנות; והתנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות.

3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 24.2.2019 נהג המבקש ברכב בלי ששמר על מרחק מספיק מהרכב שנסע לפניו באותו נתיב ונתקל בו מאחור, ובעקבות כך נהדף האחרון קדימה לעבר רכב נוסף ופגע בו.

כתוצאה מהתאונה נחבלו 5 נוסעים ונזקקו לטיפול רפואי, וכלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

4. ביום הדין, 17.12.2019, לא התייצב המבקש לדיון, ולכן נשפט בהיעדרו והורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

בגזר דינו מאותו היום ציין בית משפט השלום לתעבורה את חומרת העבירות שיוחסו למבקש ועברו הכולל הרשעה בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, וגזר עליו קנס בסך 1,500 ש"ח; פסילת רישיון נהיגה למשך 45 יום; ו-3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

5. בקשת המבקש לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו נדחתה בהחלטת בית משפט השלום לתעבורה ביום 4.2.2020.

נקבע כי עניינו בא בגדר החריג הקבוע בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982, המורה כי בסוג העבירות המיוחס למבקש ניתן לדון נאשם שלא בפניו ככל שבית המשפט סבור שלא ייגרם לו בשל כך עיוות דין.

עוד נקבע, כי המבקש הוזמן לדיון כדין, וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, שכן לפי אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתו באמצעות מזכירות בית המשפט וחזרה בציון "סרב לקבל - הודבק".

לבסוף נקבע, כי לא מתעורר חשש לעיוות דין בעניינו של המבקש, שכן אמנם הוא כפר באחריותו לתאונה, אולם לא ביסס את טענתו בדבר היעדר אחריותו במסמכים ובראיות; ובשים לב לחומרת העבירות בהן הורשע ולעברו הכולל 4 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות - העונש שהושת עליו מידתי וסביר.

6. לאחר שניתנה ההחלטה האמורה, הגיש המבקש לבית המשפט לתעבורה בקשה נוספת, בה העלה טענות נגד אישור המסירה, ובפרט טען כי לא צוינה בו השעה בה הומצאה לו ההזמנה לדיון; כי הוא אינו כולל הצהרה מובנית הקיימת באישורים דומים; וכי בהתאם לפסיקה קיימת חשיבות למילוי פרטים מלאים באישור המסירה.

בהחלטה מיום 12.2.2020, דחה בית משפט השלום לתעבורה את בקשתו הנוספת של המבקש, תוך שציין כי לא מצא לשנות מהחלטתו הקודמת.

7. ערעור המבקש על החלטות בית בית המשפט לתעבורה נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים.

נקבע כי אישור המסירה אשר עמד לעיני בית משפט השלום לתעבורה, שלפיו המבקש סירב לקבל את ההזמנה לדיון, עומד בסתירה לטענת המבקש בתצהירו שלפיה לא קיבל כלל את ההזמנה לדיון, ומשכך לא נפל פגם בדחיית גרסתו.

עוד נקבע, כי "העדרה של שעה מאישור המסירה, כשהיא לעצמה, אינה פוסלת את אישור המסירה"; כי לא די בהעלאת טענה כללית על ידי המבקש על כך שנמנע ממנו "להעלות טענת אליבי", והיה עליו לפרט בין היתר את השעות שבהן שהה בביתו והגורמים העשויים לתמוך בטענתו; וכי כדי לבסס טענה של פגם באישור המסירה על הטוען לפרט את טענת ההגנה הספציפית אותה נמנע ממנו להעלות בשל כך.

לבסוף נקבע, כי העובדה שבאישור המסירה לא צוין מספר הדירה בה מתגורר המבקש, "אינה רלוונטית" בנסיבות שבהן ציין עובד הדואר שהמבקש סירב לקבל את הזימון; וכי אין ב"חקירת הדואר" שהגיש המבקש כדי לסייע לו, שכן אי איתור שם הדואר ששמו נזכר באישור המסירה בחקירה, אינו מפריך את המצוין באישור המסירה גופו.

8. מכאן הבקשה שלפניי, אשר לצידה הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש פסילת הרישיון שהושת עליו.

בבקשתו שב המבקש על טענותיו בעניין אישור המסירה, ומוסיף כי עניינו מעורר חשש לאי צדק ומגלה "חשיבות ציבורית", בין היתר מאחר שלטענתו החלטת בית המשפט המחוזי שונה מהגישה הנוהגת בפסיקת בתי המשפט ביחס לאישור המסירה.

9. דין הבקשה להידחות.

10. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן אך ורק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם לו.

עניינו של המבקש אינו בא בגדר מקרים חריגים אלה.

11. כפי שצינתי לאחרונה, ישנה חשיבות רבה לציון פרטים מדויקים ומלאים באישור מסירה, אך לא ניתן להסתפק לעניין זה בטענה כללית בדבר אי קבלת הזימון לדיון, ועל הטוען שלא קיבל את הזימון כדן להסביר כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח טענה זו (רע"פ 1581/20 אבו חמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (8.3.2020)).

בענייננו, המבקש לא הציע הסבר מפורט כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח שלא קיבל את הזימון כדן, ודי בכך כדי לדחות את טענותיו ובקשתו.

12. זאת ועוד, המבקש לא העלה בפני הערכאות הקודמות או במסגרת הבקשה דן טעם של ממש שעשוי היה להביא לזיכויו מהעבירות המיוחסות לו, או להקלה בגזר הדין שהושת עליו, ובנסיבות אלה אף איני סבור כי נגרם לו עיוות דין כלשהו.

13. הבקשה נדחת אפוא.

ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ב באב התש"ף (12.8.2020).

ש ו פ ט